

IFJÚSÁGKUTATÁS: AZ ALAPOK

Youth Partnership

Partnership between the European Commission
and the Council of Europe in the field of Youth

EUROPEAN UNION

COUNCIL OF EUROPE

CONSEIL DE L'EUROPE

Az ebben az Európai Unió és az Európa Tanács közötti ifjúsági partnerség megbízásából készült kiadványban kifejezett nézetek kizárólag a szerzők véleményét tükrözik, és nem tekinthetők a partnerintézmények, a tagállamok vagy a velük együttműködő szervezetek hivatalos politikájának.

A dokumentum egészének vagy egy részének sokszorosításával vagy fordításával kapcsolatos mindenféle kérelmet a Kommunikációs Igazgatóságnak kell címezni (F-67075 Strasbourg Cedex vagy publishing@coe.int). A dokumentumra vonatkozó minden más levelezést az Európai Bizottság és az Európa Tanács között az ifjúsági területen létrejött partnerségnek kell címezni.

Borító és elrendezés:
Dokumentumokat és Publikációkat
Előállító Osztály (SPDP), Európa Tanács

Fotó: © Az Európai Bizottság és az Európa Tanács között az ifjúsági területen létrejött partnerség és Shutterstock

Szerzők: Sladjana Petkovic,
Alena Ignatovich, Marina Galstyan.
Közreműködők: Gary Pollock,
Adina Serban, Maria-Carmen Pantea.
Koordináció: Davide Capecchi, Lali Bouché

© Európa Tanács és
Európai Bizottság, 2021
Kiadta az Európa Tanács

” Tisztelt Olvasók!

Örömmel mutatjuk be az *Ifjúságkutatás: az alapok* című kiadványt. Eme rövid iromány célja, hogy segítse az olvasót az ifjúságkutatás céljának, hatókörének és hasznosságának jobb és azonnali megértésében. Emellett azt is bemutatjuk majd, hogy hogyan használhatják fel az ifjúsági területen és az azon kívül működő különböző érintett felek a fiatalokkal kapcsolatos kutatásokat. Nem célunk viszont bemutatni az ifjúságkutatás jelenlegi állapotát, vagy a fiatalokkal kapcsolatos kutatási projekteket, inkább az alábbi kérdéseket igyekszünk megválaszolni:

- ▶ Mi az ifjúságkutatás?
- ▶ Hogyan határozzuk meg az ifjúság fogalmát?
- ▶ Milyen elméletek vannak hatással az ifjúságkutatásra?
- ▶ Miért van szükség ifjúságkutatásra?
- ▶ Mik az ifjúságkutatás főbb típusai és módszerei?
- ▶ Mi a részvételi ifjúságkutatás?
- ▶ Milyen kapcsolat van az ifjúságkutatás és a szakpolitika kialakítása között?
- ▶ Milyen etikai elemeket kell figyelembe venni az ifjúságkutatásban?
- ▶ Mit gondol az Európa Tanács és az Európai Unió az ifjúságkutatásról?
- ▶ Milyen kihívásokkal néz jelenleg szembe az ifjúságkutatás Európában?

Az első bekezdések rövidek és lényegretörők, míg később a szöveg specifikusabb lesz, de mégis tömör marad majd. Ennek a felépítésnek a célja, hogy az olvasót egy rövid, de fokozatos és remélhetőleg érdekes felfedezési folyamaton vezesse végig.

Reméljük, élvezni fogja az olvasást!

Mi az ifjúságkutatás?

Az ifjúságkutatás a tudományos kutatás egy multidiszciplináris területe, amelynek tárgya a fiatalok helyzetének vizsgálata társadalmi, pszichológiai, gazdasági, politikai és kulturális szempontból. Az ifjúság ideiglenes szakasz egy ember élete során, de speciális és egyedi jellemzőkkel bíró demográfiai kategóriaként állandóan jelen van, és ebben a minőségében érdemes önmagában tanulmányozni. Itt jön a képbe az ifjúságkutatás. Bár sokféle nézet létezik az ifjúsággal kapcsolatban, az ifjúságkutatók vitatják azt az elképzelést, hogy a fiatalok „alakulófélben lévő felnőttek”. Ehelyett a legtöbb kutató a fiatalokat jelenlegi állapotukban tanulmányozza és nem a jövőjükkel foglalkozik, a társadalmi azonosságukat, kultúrájukat és az olyan főbb társadalmi struktúrákkal fennálló kapcsolataikat vizsgálja, mint a család, iskola, munkaerőpiac, politika, média, piac, vallás, stb.

■ Az ifjúságkutatás eredeti központi témája csaknem teljes mértékben a fiatalokkal kapcsolatos problémák kezelése volt, például a bűnözés és a munkanélküliség. A kutatás egyik ága ugyan továbbra is a „fiatalok mint probléma” témával foglalkozik, de elterjedtebb már az a megközelítés, amely próbálja mélyrehatóan megérteni a fiatalok tapasztalatait, szerepeit, kapcsolatait, erejét és a társadalmon belüli átmeneteket. Az Európa Tanács és az Európai Bizottság is támogatta az ifjúságkutatás fejlesztését, nem utolsósorban az EU és a Európa Tanács között 1998-ban létrejött ifjúsági partnerség révén, amely határozottan ösztönzi a szakpolitika és a gyakorlat közötti szoros kapcsolatot.

Az „ifjúság” meghatározása

Az ifjúságot gyakran az önálló életbe történő átmenet egy időszakának tekintik: a tanulásból a munka világába, az eltartottságból a független életbe, stb. Ez egy társadalmi fogalom, azaz nem valami rögzített és végleges, hanem minden egyes használatkor létrehozott és értelmezett. Amit az „ifjúság” definíciójaként meghatározunk, időben és térben változik; különböző társadalmak nagyon ellentétes módon határozták meg ezt a fogalmat. Gondoljunk csak arra, mennyire eltérő országoként az a kor, amelytől kezdve egyes tevékenységek jogszerűen végezhetők, mint a szavazás, alkoholfogyasztás, beleegyezésen alapuló szex, büntetőjogi felelősségre vonhatóság, stb. Európában a fiatalok szó leggyakran a 15-29 éves korosztályt jelöli. Az Európai Unió Erasmus+ programja 13-30 éves fiatalok számára biztosít különböző lehetőségeket. Az Európa Tanács ifjúsági szektorának legtöbb tevékenységén 18-30 éves fiatalok vehetnek részt, indokolt kivételektől eltekintve. Statisztikai szempontból az Egyesült Nemzetek Szervezete a 15-24 éveseket tekinti fiataloknak.

Miért van szükség ifjúságkutatásra?

Először is le kell szögezni, a fiatalok fontos részét képezik a társadalomnak, és etikai kötelességünk szisztematikus módon megérteni az ő valóságukat. Másodsor, a szélesebb körű társadalmi változások megértéséhez szükséges tudni, hogy hogyan járulnak hozzá a fiatalok a társadalom átalakulásához és hogyan befolyásolják életüket a külső körülmények. Harmadszor, a szakpolitikák, beavatkozások, programok, projektek, tevékenységek, stb. kialakításakor a szakembereknek tudniuk kell, hogy amit tesznek, az várhatóan segíteni fog-e, és ha igen, akkor milyen mértékben. A mértéket pedig meg lehet figyelni a hatás későbbi szemléltetésének érdekében. Anélkül, hogy naiv elképzeléseink lennének a szakpolitika és a gyakorlati beavatkozások tényleges alakításának folyamatairól, azt állítjuk, hogy a fiatalokra vonatkozó és a fiataloktól származó alapos tények jobb alapot jelentenek, mint az ideológia vagy a megérzés.

Elméleti hatások az ifjúságkutatásban

Az ifjúságkutatás eredetétől fogva multidiszciplináris: a pszichológia, a szociológia, a politikatudomány, a társadalomtudomány, a kulturális és a társadalmi nemekre vonatkozó kutatások, az antropológia és a pedagógia mind hozzájárultak bizonyos módon a fejlődéséhez. Számtalan elmélet és megközelítés szolgáltat információt az ifjúságkutatás számára, amelyek közül egy párat itt felsorolunk, hogy további kutatással jobban elmélyíthesse majd tudását. A korai pszichológiai elméletek hajlamosak voltak a gyermekek fejlődésére összpontosítani, de a gyermekkor utáni életszakaszokra is tartalmaztak elképzeléseket. Az újabb megközelítések az egyénné válás, a kockázat, a reziliencia, és az önállóság kérdéseit helyezték a középpontba, például Beck és Giddens szociológiai elméletei mély hatással voltak a fiatalokkal kapcsolatos tanulmányokra.

Milyen főbb kutatástípusok befolyásolják a szakpolitika kialakítást?

A kutatás alapulhat közvetlen megfigyelésen és emberi interakció révén szerzett ismereteken, amelyet elsődleges empirikus kutatásnak hívunk, vagy alapulhat különböző szövegek elemzésén, amelyre másodlagos kutatásként szoktunk hivatkozni. A politikai döntéshozók a szakpolitikai beavatkozások hatásaira vonatkozó kérdéseinek megválaszolását gyakran értékelő, monitoring vagy hatástanulmánynak nevezik.

■ A kutatás megtervezésekor a cél tájékoztatást adni a politikai döntéshozóknak arról, hogy mi működik, mi hangzik ígéretesnek és mi nem működik. Azaz minden egyes kutatási kérdést számos módon lehet megközelíteni, és a begyűjtött tények felhasználását és korlátait meg kell érteni. A kutatók gyakran előnyben részesítenek egy bizonyos ténytípust, és az ehhez kapcsolódó adott módszertanban mélyülnek el. Az olyan módszerek, mint a kérdőíves felmérés, fókuszcsoportok, félig strukturált interjúk mindegyike helyes módja az adatgyűjtésnek, mindegyik segíthet megérteni a fiatalokkal kapcsolatos kérdéseket. Mindegyik módszer eltérő adatformát nyújt (egyszerűen kifejezve: statisztikai adatokat vagy idézeteket), és ebből adódóan az általuk tárgyalt kutatási kérdések is általában eltérnek. Viszont mindegyik módszer tényadatokon alapuló eredményt ad. Ezt néha úgy is hívjuk, hogy „tényekkel támogatott”, „kutatáson alapuló”, „bizonyítékon alapuló” vagy „tudásalapú”.

■ Az ifjúságkutatásnak kvantitatív (mennyiségi) és kvalitatív (minőségi) módszertani hagyományai is vannak.

■ A kvantitatív kutatás gyakran előre meghatározott hipotéziseket igazol. Az adatgyűjtést a kiválasztott eszköz (például egy kérdőív) alapos kidolgozása és prototípusának elkészítése előzi meg. A kvantitatív kutatás számszerű információkat nyújt, és ha egy meghatározott módon végzik, akkor a kérdésekre választ adó emberek csoportján túlmenő szélesebb lakosságra vonatkozó általánosításra alkalmas eredményeket szolgáltat. Kvantitatív kutatást lehet végezni meglévő adatokkal is, amelyeket adminisztratív célokból gyűjtöttek, például oktatási teljesítményre, egészségre vagy adózásra vonatkozó adatok. A kormányok rendszeresen gyűjtenek ilyen adatokat, amelyeket egyre többször használnak fel a kutatók, néha további kutatási adatokkal együtt. Végezetül a „Big Data” egyre fejlődő területe nagy adatkészleteket halmoz fel, amelyeket például a közösségi médián keresztül gyűjtöttek vagy geokódolt nyilvántartásokból hoztak létre (például egy bűncselekményre vonatkozóan), és amelyekben komplex matematikai modellek hatolnak az adatok mélyére és keresnek mintákat.

■ A kvalitatív kutatás gyakran feltáró jellegű és hipotéziseket hoz létre; nyitottabb nem várt megállapításokra mint a kérdőíves kutatás. A megtervezése lehet interaktív: az adatgyűjtés és az értelmezés gyakran egyidejű folyamatok, amelyek hatással lehetnek egymásra. A kvalitatív kutatást azonban nem szabad a strukturátlanság hiányának leplezésére vagy előregyártott elképzelések megerősítésére használni. A kutatóknak azonosítaniuk kell saját elfogultságaikat és tudatában kell lenniük azok létezésének. Ezek mindannyiunkban meglévő-gondolatok, amelyek meghatározzák a gondolkodásunkat és világnézetünket anélkül, hogy tudatában lennénk. A kutatóknak aktívan törekedniük kell saját elfogultságuk kiküszöbölésére a terepmunka során.

■ Az alábbiakban bemutatunk egy pár kvalitatív adatgyűjtési módszert, amelyet az ifjúságkutatásban is lehet alkalmazni.

- ▶ **Az interjúk** egy vagy két személy (páros interjú) beszélgetésének egyedi típusát jelentik, amelynek meghatározott célja, struktúrája és időkerete van. Lehetnek félig strukturáltak (előre meghatározott kérdéseket vagy témákat követve) vagy nyitottabbak és beszélgetésen alapulóak.
- ▶ **A fókuszcsoportok** korlátozott számú ember közötti szervezett vitát jelentenek. Általuk a kutatók fel tudják térképezni, hogy mit gondolnak egy csoport tagjai egy kérdésről, a vélemények és ötletek adott köréről, valamint az adott közösség hiedelmeinek, tapasztalatainak és gyakorlatainak következtetlenségéről és variációiról. A fókuszcsoportot gyakran úgy hozzák létre, hogy a tagok közös jellemzőkkel bírjanak (kor, nem, osztály, stb.), de így az eredmény kevésbé sokféle.
- ▶ **Esettanulmányoknak** nevezzük egy szervezet vagy közösség egyes folyamatának, tapasztalatának vagy struktúrájának részletes leírását. Az esettanulmányok általában vegyesen kvantitatív és kvalitatív adatgyűjtési technikát alkalmaznak a „mit” és a „miért” kérdések együttes megválaszolására.

■ Ha az adatok mennyisége nagy, akkor szoftverek segíthetnek az elemzésükben. A kiválasztott eszközök hasznosságától függetlenül a számítógépes programok önmagukban nem tudják elvégezni az értelmezést, így a kutató marad a kvalitatív kutatás „fő eszköze”.

■ Egyetlen módszer sem tud önmagában minőséget garantálni. Mind a kvalitatív, mind a kvantitatív kutatás felépítését gondosan le kell írni a jelentésben azért, hogy az olvasó teljes mértékben megértse az elvégzett folyamatot és annak miértjét és azért is, hogy néhány esetben esetleg a kutatást is meg tudja ismételni. Minden kutatási jelentés kötelező eleme saját korlátainak bemutatása, azaz annak a kérdésnek a megválaszolása, hogyan lehet az értelmezés helytelen.

Részvételi kutatás

Sok esetben az ifjúságkutatók részvételi kutatás mellett döntenek a választás lehetőségeinek és kockázatainak pontos elemzése után. A részvételi kutatás célja, hogy a fiatalokat arra biztassa, hogy aktívan részt vegyenek a kutatási folyamat minden szakaszában. A részvételi kutatás folyamatában először törekszenek azonosítani a problémákat, amelyekkel egy közösség küzd, majd ezek gyökereit és okait, ezután pedig meghatározni azt a változást, amelyet a kutatási projekt el akar érni. Elfogulatlan útmutatás mellett a résztvevők fokozatosan átveszik a kutatás menetének irányítását, meghatározzák a kutatási kérdéseket és kiválasztják a legmegfelelőbb kutatási módszereket, például a részvételi akciókutatás, az ún. „photovoice”, a történetmesélés, a részvételi színházi formák vagy a közösségi színház elemei. Ráadásul képzéssel és a kutatócsapat támogatásával a résztvevőknek be lehet mutatni, hogyan kell a gyűjtött adatokat elemezni és a kutatási folyamat következtetéseit megfogalmazni. Ezek a következtetések ezután segítenek a különböző érintett felek – közigazgatási szervek, más közösségek tagjai, stb. – megkeresésében a tervezett változási folyamat támogatását kérve.

Az ifjúságpolitika és a gyakorlat felügyelete és értékelése

A monitoring és az értékelés kutatáson alapuló folyamatok, amelyeket a programok, szakpolitikai célok és célkitűzések megvalósulásának értékelésére használjuk. A monitoring egy állandó folyamat, amely biztosítja az ifjúságpolitika és a gyakorlat megfelelő megvalósítását, ezzel szemben az értékelést általában különböző szakaszokban végzik.

■ **Előzetes értékelés** történik a folyamat korai szakaszaiban, amellyel a várható hatást a megvalósítás optimalizálásának céljából elemzik.

■ **A félidős értékelést** lehetőleg egy külső szakértő csapatnak kell elvégeznie, akik értékelik a folyamat előrehaladását. A félidős értékelés szükség esetén a levont tapasztalatok vagy a külső tényezők alapján ajánlást adhat a célok kiigazítására vagy felülvizsgálatára.

■ **A végső értékelés** egy független értékelés, amelyet egy külső szakértő csapat végez el. Célja annak a felmérése, hogy a folyamat céljait és célkitűzéseit milyen mértékben sikerült elérni.

■ A kormányok gyakran dolgoznak ki nemzeti ifjúsági stratégiákat, amelyek **előzetes értékeléseken** alapulnak, és monitoring, félidős és végső értékelési jellemzőkkel bírnak.

■ **A hatásvizsgálat** az ifjúságpolitika, struktúrák és szolgáltatások hatását értékeli. A hatásvizsgálatok következtetéseket vonhatnak le az ifjúsági szektor tényleges állapotáról egy országban vagy egy adott területen, és konkrét ajánlásokat adnak a javításukra.

■ **A kísérleti kutatás és a véletlenszerűen végzett, ellenőrzött vizsgálatok** is használhatók szakpolitikai beavatkozások értékelésére.

Etika

Az etikai kérdések szorosan kapcsolódnak az adatvédelemhez és a tájékoztatáson alapuló beleegyezéshez, ami azt jelenti, hogy a kutatási projektek résztvevőit jól és megfelelően tájékoztatni kell a felmérés és a részvételük jellegéről és hatásairól, valamint a kutatási folyamat során történő esetleges visszalépésük lehetőségéről. Az etikai elveket be kell építeni a teljes kutatási folyamatba: a téma és a kutatási kérdések kiválasztásától a módszerre, az értelmezésre és az eredmények felhasználására vonatkozó döntésekig. Jelentősebb etikai kihívások állhatnak elő olyan hátrányos helyzetű csoportokkal végzett kutatások során, mint például a gyermekek, a kisebbségek és a fogyatékkal élő fiatalok. Az objektivitás hangsúlyozása ellenére a kutatók minden tanulmányba belevihetik a saját tapasztalataikat, gondolataikat, előítéleteiket és személyes filozófiájukat, amelyeket korábban már elfogultságként bemutattunk. A kutatói elfogultságot el kell ismerni és ellensúlyozni kell. Az etikai megfontolások közé tartozik a kutatás integritása megsértésének elkerülése is, ami kifejezetten azt jelenti, hogy kerülni kell az adatgyártást, az anyagok meghamisítását és a plágiumot, azaz más munkájának a felhasználását a szerző feltüntetése nélkül.

Európai szint: szakpolitikai kontextus és relevancia

Az Európa Tanács formálisan megállapította az ifjúságkutatásra való igényt 1967-ben a **265. sz. parlamenti közgyűlési végzésben**. A Nyilatkozat az Európa Tanács ifjúságpolitikájának jövője: Agenda 2020¹ és a Miniszteri Bizottság CM/Res(2008)23. számú határozata az Európa Tanács ifjúságpolitikájáról című dokumentumok keretében² megerősítették az ifjúságkutatás fontos szerepét az ifjúsági szektor európai fiatalokkal kapcsolatos tudás létrehozására való törekvésében.

■ Az Európai Bizottság a „fiatalok jobb megértését” a négy prioritási terület egyikeként határozta meg az „Új lendület Európa fiataljai számára” című, 2001-ben elfogadott fehér könyvben,³ amelynek célja többek között a fiatalokkal kapcsolatos ismeretek bővítése egymástól tanulás és az EU tagállamok közötti együttműködések révén. A fiatalokkal kapcsolatos jobb ismeretek fontosságát megerősítette az EU ifjúsági stratégiája: befektetés és az érvényesülés elősegítése⁴ 2010-2018, amikor az első EU ifjúsági jelentéseket kiadták. Az EU ifjúsági stratégiája 2019-2027⁵ is értékes stratégiaavégrehajtó módszerként ismeri el a tényeken alapuló szakpolitikai döntéshozatalt és a tudásépítést.

■ Az EU és az Európa Tanács közötti ifjúsági partnerség ifjúságra vonatkozó tudással kapcsolatos szerepe az Európai Bizottság és az Európa Tanács között 2003-ban kötött kutatási megállapodásból ered. Az EU és az Európa Tanács közötti ifjúsági partnerségnek most „jobb tudása” van a fiatalokról, mivel a partnerség egyik specifikus és állandó prioritása a fiatalokra vonatkozó adatok gyűjtése és elemzése a tudás felhasználásával pedig hozzájárulnak az ifjúságpolitika és gyakorlat minőségi fejlődéséhez, és elérhetővé teszik azt online és az Ifjúsági Tudáskönyv-sorozat kutatási kiadványaiban.

1. www.coe.int/en/web/youth/agenda-2020.

2. https://search.coe.int/cm/Pages/result_details.aspx?ObjectId=09000016805d2245.

3. COM (2001) 681, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=LEGISSUM%3Ac11055>.

4. <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52009DC0200&from=EN>.

5. <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-14080-2018-INIT/en/pdf>.

Kihívások és nyitott kérdések

Sok hálózat és szervezet dolgozik egy európai ifjúsági kutatási tér létrehozásán közvetlen beavatkozással vagy projektekben történő hálózatépítéssel. Ilyen például a fent említett EU és az Európa Tanács közötti ifjúsági partnerség⁶, az Európai Szociológiai Társaság és annak Fiatalok és Generációk kutatási hálózata (ESA, RN30 - Youth and Generation)⁷, a Nemzetközi Szociológiai Társaság és annak az ifjúság szociológiájával foglalkozó kutatási bizottsága (ISA, RC34 Sociology of Youth)⁸, valamint a RAY, az Erasmus+: Fiatalok lendületben program kutatáson alapuló elemzéssel és monitoringgal foglalkozó hálózata⁹. Mivel a legtöbb fiatalokkal foglalkozó kutató nemzeti vagy helyi szinten dolgozik, fontos meghívni különösen, de nem kizárólagosan, a fiatalokkal foglalkozó kutatók fiatalabb generációját az európai szintű párbeszédben történő részvételre. Ez motiválhatja a Közép-, Kelet- és Dél-Európából származó kutatókat, mivel az ő országaikban az ifjúságkutatás vagy újdonság és alulfinanszírozott, vagy nincs sok lehetőség nemzetközi együttműködésekre.

■ Az ifjúságpolitika területei és az európai gyakorlat egyre jobban felismeri a tudásalapú megközelítés fontosságát valamint azt, hogy a megalapozott kutatás megerősíti a döntéseket és biztosítja a szakpolitika és a gyakorlat értékelését. Pontosabban meghatározott módszertani megközelítések alkalmazása, több fiatal bevonása a releváns ifjúságkutatási összefüggő releváns kutatási projektekbe, és együttműködés a fiatal kutatókkal a szakpolitikai döntéshozatal és a gyakorlat minden szakaszában az igények felmérésétől és az irányadó kérdések megformálásától kezdve a végrehajtáson keresztül az értékelésig előmozdíthatja ezeket a terveket.

6. <https://pjp-eu.coe.int/en/web/youth-partnership/research>.

7. <https://www.isa-sociology.org/en/research-networks/research-committees/rc34-sociology-of-youth/>.

8. <https://www.europeansociology.org/research-networks/rn30-youth-generation>.

9. <https://www.researchyouth.eu/>.

További olvasmányok

Bray J. et al. (2014), Etika és kutatás fiatalokkal kihívást jelentő területeken, CYCC Network, Halifax, NS.

Chisholm L. et al. (2011), EURÓPAI FIATALOKRA VONATKOZÓ TANULMÁNYOK A kutatás, a szakpolitika és a gyakorlat integrálása, 7.1. eredmény – M.A. EYS Reader, Innsbruck.

Creswell J. W. (2009), Kutatás megtervezése: Minőségi, mennyiségi és vegyes módszerek, Sage, Thousand Oaks.

Denstad F. Y. (2009), Ifjúságpolitikai kézikönyv: Hogyan hozzunk létre egy nemzeti ifjúságstratégiát, Európa Tanács Kiadó.

Európai Bizottság (2014), „Regionális és városi szakpolitika – Útmutató a felügyelethez és értékeléshez”, Brüsszel.

Gambrill E. (2003), „Tényeken alapuló gyakorlat: Fordulat vagy a király új ruhája?” Journal of Social Work Education (39), 3-23. o.

May T. (2001), „Társadalomkutatás – Kérdések, módszerek és folyamatok”, McGraw Hill: Open University Press, 3. kiadás.

Az Európai Bizottság és az Európa Tanács közötti partnerség az ifjúság területén, Az ifjúsági szektor foglalomtára.

Az Európai Bizottság és az Európa Tanács közötti partnerség az ifjúság területén (2017). Szimpózium: „Az ifjúságpolitika válaszai a fiatalokat érintő jelenlegi kihívásokra”.

Patton M.Q. (2015), Minőségi kutatás és értékelés módszerei. Az elmélet és a gyakorlat egységesítése, Sage, Thousand Oaks.

Városi Igazságügyi Központ (2010), „Közösségfejlesztési projekt, kutatási és szervezési kezdeményezés”, Eszköztár támogató útmutató szervezést és eszköztárat célzó kutatás.

Az ifjúságkutatást egyre inkább a hatékony és hatásos szakpolitika és gyakorlat nélkülözhetetlen eszközének tekintik. Annak érdekében, hogy hozzáférhetőbb és érthetőbb legyen, ez a rövid szöveg, amelyet az Európai Ifjúsági Kutatók Csoportjának tagjai írtak, és amelynek létrejöttét az EU és az Európa Tanács közötti ifjúsági partnerség koordinálta, arra törekszik, hogy segítse az olvasót abban, hogy jobban és gyorsabban megértse az ifjúságkutatás célját, hatókörét és hasznosságát. A kiadvány azt is bemutatja, hogyan használhatják az ifjúsági területen és azon kívül működő különböző érintett felek az ifjúságkutatást. Viszont nem szándékozik bemutatni az ifjúságkutatás jelenlegi állapotát, sem az ifjúságkutatási projekteket, hanem az olyan specifikus kérdésekre összpontosít mint: Mi az ifjúságkutatás? Milyen elméletek vannak hatással rá és miért van szükség az ifjúságkutatásra?

A szerzők szándéka ezzel a kiadvánnyal az ifjúságkutatást közelebb vinni és elérhetőbbé tenni azt az Európában és azon túl az ifjúság területén dolgozó minden szereplő számára.

<http://youth-partnership-eu.coe.int>
youth-partnership@partnership-eu.coe.int

Az Európa Tanács a földrészt vezető emberi jogi szervezete. 47 tagállamból áll, beleértve az Európai Unió összes tagországát. Az Európa Tanács valamennyi tagállama aláírta az európai emberi jogi konvenciót, azt az egyezményt, melynek célja az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság megvédése. Az Egyezmény végrehajtását a tagországokban az Emberi Jogok Európai Bírósága felügyeli.

www.coe.int

Az Európai Unió tagállamai úgy döntöttek, hogy összekapcsolják szakértelmüket, forrásait és sorsukat. Együtt a stabilitás, demokrácia és fenntartható fejlődés övezetét hozták létre, miközben megtartották a kulturális sokszínűséget, toleranciát és az egyéni szabadságot. Az Európai Unió elkötelezett amellett, hogy eredményeit és értékeit megossza határain túli országokkal és népekkel.

<http://europa.eu>

EUROPEAN UNION

COUNCIL OF EUROPE

CONSEIL DE L'EUROPE